

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 16 DÉCEMBRE 1904.

**Proposition de loi accordant une pension à la dame Maes, Émilie,
veuve de M. Aloïs De Backer.**

DÉVELOPPEMENTS.

MESSIEURS,

L'allocation par la Chambre d'une pension à la veuve ou aux enfants mineurs d'un de ses anciens membres ne peut être, à notre avis, qu'une mesure exceptionnelle. Inspirée par le seul souci de sauver du besoin la proche famille d'un homme qui, après avoir été investi par la souveraineté nationale d'un mandat aussi important que celui de représentant, s'en est acquitté d'une manière dévouée et honorable, elle se justifie amplement par le sentiment de haute charité auquel elle répond.

C'est ce sentiment qui a toujours guidé la Chambre dans des décisions de ce genre. Il nous paraît inutile de rappeler ici les précédents qui viennent d'être énumérés dans les développements d'une proposition de loi accordant une pension à Mme veuve Defnet, proposition déposée le 16 décembre 1904 sur le bureau de la Chambre et signée par nos honorables collègues MM. Ant. Delporte, Beernaert, Vandervelde, Paul Janson, Hymans et Schollaert. Il nous suffira, en signalant la situation spéciale de la famille de M. Aloïs De Backer, de laisser deviner à la Chambre à quel point les motifs qui l'ont décidée, dans d'autres cas, à faire œuvre d'humanité, trouvent leur application dans le cas actuel.

Né à Denderhaute le 26 mai 1858, M. Aloïs De Backer y est décédé le 25 mai 1904, à l'âge de 46 ans.

Sans les ressources de la fortune, sans appui, par le seul effort de son intelligence et de son énergie, il parvint, après avoir d'abord cultivé la terre, à s'initier aux études supérieures et à aborder la carrière du Barreau.

Le mandat de représentant qui lui avait été conféré pour la première fois par l'arrondissement d'Alost le 27 mai 1900, lui fut confirmé par cet arron-

dissement pour une nouvelle période de quatre ans, au moment même où une douloureuse maladie, courageusement supportée, venait de le ravir à l'affection des siens. « Son élection n'a plus été de la part de ses mandants qu'un témoignage de fidélité à sa mémoire », suivant les paroles de notre honorable Président dans notre séance du 9 novembre 1904.

M. Aloïs De Backer laisse une veuve âgée de 35 ans et sept enfants. L'aînée de ceux-ci n'a pas encore 14 ans, le second a 14 ans, la troisième a 10 ans, la quatrième a 8 ans, la cinquième a 7 ans, le sixième a 5 ans, le septième vient d'atteindre sa deuxième année. Leur situation est absolument précaire.

Nous ne croyons pas préjuger des sentiments de la Chambre en exprimant l'espoir que le sort de cette veuve et de ces orphelins ne laissera aucun de nous indifférent. La Chambre s'honore en faisant taire les antagonismes de partis dans les moments suprêmes où la mort frappe l'un des siens. Elle s'honorera aussi en ne laissant point dans le besoin la compagne respectée d'un des nôtres et les sept jeunes orphelins qu'un deuil prématuré laisse sans appui dans la vie.

H. CARTON DE WIART.

PROPOSITION DE LOI.**ARTICLE PREMIER.**

Il est accordé, à charge du Trésor public, une pension annuelle de 2,000 francs, insaisissable et incessible, à la dame Émilie Maes, veuve de M. Aloïs De Backer.

ART. 2.

Si Madame veuve Aloïs De Backer se remarie, elle perdra ses droits à la pension. Si elle meurt ou se remarie avant que tous ses enfants aient atteint l'âge de majorité, la pension sera réversible pour moitié sur la tête de celui ou de ceux de ses enfants en âge de minorité.

ART. 3.

Cette pension prendra cours à la date du 1er janvier 1903.

ART. 4.

Un crédit de 2,000 francs, couvert au moyen des ressources ordinaires, sera inscrit au Budget de la Dette publique pour l'exercice 1903.

WETSVOORSTEL.**EERSTE ARTIKEL.**

Ten laste van de Openbare Schatkist wordt een jaarlijksch pensioen van 2,000 frank toegekend aan mevrouw Emilia Maes, weduwe van den heer Aloïs De Backer; het is onaantastbaar en niet vatbaar voor afstand.

ART. 2.

Hertrouwt mevrouw weduwe Aloïs De Backer, dan verliest zij hare rechten op het pensioen; sterft zij of hertrouwt zij voordat al hare kinderen den ouderdom van meerderjarigheid hebben bereikt, dan gaat het pensioen voor de helft over op het hoofd van haar nog minderjarig kind of van hare nog minderjarige kinderen.

ART. 3.

Dit pensioen vangt aan op 1 Januari 1903.

ART. 4.

Een door de gewone geldmiddelen gedekt krediet van 2,000 frank wordt gebracht op de Begrooting der Openbare Schuld voor het dienstjaar 1903.

H. CARTON DE WIART.

Dr W. HEYNEN.

E. BRAUN.

J. RENKIN.

EN. TIBBAUT.

J. DESTREE.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 16 DECEMBER 1904.

Wetsvoorstel tot toekenning van een pensioen aan mevrouw Maes, Emilia,
weduwe van den heer Aloïs De Backer.

TOELICHTING.

MIJNE HEEREN,

Naar onze overtuiging, kan het toekennen, door de Kamer, van een pensioen aan de weduwe of aan de minderjarige kinderen van een harer oud-leden slechts een uitzonderlijke maatregel zijn, alleen hierdoor ingegeven dat men uit den nood wil redden de naaste bloedverwanten van een man die, nadat hem een zoo gewichtig mandaat als dat van volksvertegenwoordiger door de nationale souvereiniteit was opgedragen, het met toewijding en op eervolle wijze heeft vervuld. De maatregel is ruimschoots gerechtvaardigd door het gevoelen van groote weldadigheid waaraan het beantwoordt.

De Kamer liet zich altijd door dat gevoelen leiden bij soortgelijke beslissingen. 't Komt ons nutteloos voor, hier te herinneren welke vroegere voorbeelden er bestaan : men vindt ze in de toelichting van het wetsvoorstel tot toekenning van een pensioen aan Mevrouw weduwe Defnet, den 16^{en} December 1904 op het bureel der Kamer neergelegd en onderteekend door onze achtbare medeleden, de heeren Ant. Delporte, Beernaert, Vandervelde, Paul Janson, Hymans en Schollaert. Het zal ons voldoende zijn te wijzen op den bijzonderen toestand waarin het gezin van den heer Aloïs De Backer verkeert, de Kamer latende vermoeden in hoeverre de redenen, die haar in andere omstandigheden tot menschlievendheid hebben aangezet, van toepassing zijn in het geval dat zich thans voordoet.

De heer Aloïs De Backer was geboren te Denderhautem den 26^{en} Mei 1838; hij is aldaar overleden den 25^{en} Mei 1904 op den leeftijd van 46 jaren.

Zonder fortuin, zonder steun, is hij, alleen door geestinspanning en wilskracht, na eerst landbouwer te zijn geweest, er toe gekomen hogere studiën aan te vangen en eene plaats aan de balie te veroveren.

Het mandaat van volksvertegenwoordiger werd hem eene eerste maal door het arrondissement Aalst opgedragen den 27ⁿ Mei 1900; in dat mandaat werd hij door hetzelfde arrondissement voor een nieuw tijdperk van vier jaren bevestigd op het oogenblik zelf dat eene pijnlijke ziekte, die hij moedig doorstond, hem aan de liefde der zijnen had onttrokken. « Zijne verkiezing was nog alleen vanwege zijne lastgevers een blijk van gehechtheid aan zijne gedachtenis », zooals onze achtbare voorzitter zegde in onze zitting van 9 November 1904.

De Heer Aloïs De Backer laat eene vijf-en-dertigjarige weduwe en zeven kinderen na. Het oudste dier kinderen telt nog geen 14 jaren, het tweede telt er 11, het derde 10, het vierde 8, het vijfde 7, het zesde 5, en het zevende heeft pas den leeftijd van twee jaren bereikt. Hun toestand is volstrekt zorglijk.

Wij denken ons niet te vergissen, wanneer wij hier de hoop uitdrukken dat het lot dier weduwe en weezen geen enkel onzer onverschillig zal laten. Het strekt de Kamer tot eer dat, als de dood een der haren treft, zij op dat plechtig oogenblik partijtwist doet zwijgen. Zij vereert zich zelve, door de geëerbiedigde gezellin van een onzer en zijne zeven jonge weezen, zonder steun in het leven tengevolge van een onverwachten rouw, uit den nood te helpen.

H. CARTON DE WIART.

PROPOSITION DE LOI.**WETSVOORSTEL.****ARTICLE PREMIER.**

Il est accordé, à charge du Trésor public, une pension annuelle de 2,000 francs, insaisissable et incessible, à la dame Émilie Maes, veuve de M. Aloïs De Backer.

ART. 2.

Si Madame veuve Aloïs De Backer se remarie, elle perdra ses droits à la pension. Si elle meurt ou se remarie avant que tous ses enfants aient atteint l'âge de majorité, la pension sera réversible pour moitié sur la tête de celui ou de ceux de ses enfants en âge de minorité.

ART. 3.

Cette pension prendra cours à la date du 1er janvier 1903.

ART. 4.

Un crédit de 2,000 francs, couvert au moyen des ressources ordinaires, sera inscrit au Budget de la Dette publique pour l'exercice 1903.

EERSTE ARTIKEL.

Ten laste van de Openbare Schatkist wordt een jaarlijksch pensioen van 2,000 frank toegekend aan mevrouw Emilia Maes, weduwe van den heer Aloïs De Backer; het is onaantastbaar en niet vatbaar voor afstand.

ART. 2.

Hertrouwt mevrouw weduwe Aloïs De Backer, dan verliest zij hare rechten op het pensioen; sterft zij of hertrouwt zij voordat al hare kinderen den ouderdom van meerderjarigheid hebben bereikt, dan gaat het pensioen voor de helft over op het hoofd van haar nog minderjarig kind of van hare nog minderjarige kinderen.

ART. 3.

Dit pensioen vangt aan op 1 Januari 1903.

ART. 4.

Een door de gewone geldmiddelen gedekt krediet van 2,000 frank wordt gebracht op de Begrooting der Openbare Schuld voor het dienstjaar 1903.

H. CARTON DE WIART.

Dr W. HEYNEN.

E. BRAUN.

J. RENKIN.

EM. TIBBAUT.

J. DESTREE.